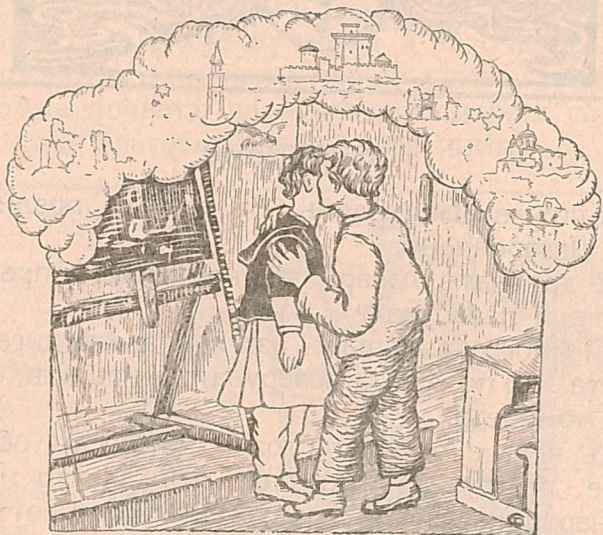

— Като пръвъ ученикъ, каза учителтъ, пригърни и кажи „добре дошелъ“ на новия си другаръ отъ името на цѣлото отдѣление. Нека синоветъ на свободна България пригърнатъ синоветъ на поробена Македония.

Огняновъ пригърна македончето и произнесе съ ясенъ гласъ: — Добре дошелъ! па го целуна съ жаръ по дветъ бузи. Всички ржкоплескахме. Надъ дветъ момчета ние мислено виждахме кулитъ и дворцитъ на славния Самуилъ.

— Тишина! каза учителтъ, — въ училището не се ржкоплеска. Но личеше че, бѣше доволенъ.

Сжщо и македончето бѣше доволно, Учителтъ му показва мѣстото и го придружи до чина. А следъ това извика:

— Запомнете добре! Петдесетъ години какъ се боримъ за свободата на нашитъ братя въ Македония. Загинаха хиляди храбри български синове и тѣ сж пакъ въ робство. Дано даде Богъ да изгрѣе слънцето на свободата и надъ тая нещастна земя

Хр. Спасовски.